

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Стара Загора, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20245500500179 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.435, ал.2 от Граждански процесуален кодекс /ГПК/ и сл.

Образувано е по подадена от М. Г. Х., действащ чрез адв. С. С., жалба срещу насочването на принудителното изпълнение срещу имущество, което длъжникът счита за несеквестируемо, чрез налагането на запор върху всички вземания /обезщетения, трудово възнаграждение, пенсия/, в. т.ч. върху паричните суми, постъпващи по личната партида на длъжника в Затвора в гр. Б., извършено с разпореждане от 22.11.2023 г. на държавен съдебен изпълнител /ДСИ/ при съдебно-изпълнителната служба /СИС/ на Районен съд – Стара Загора.

Жалбоподателят твърди, че постъпващите по личната му партида парични средства следва да са несеквестируеми и претендира отмяната на обжалваното действие на съдебният изпълнител.

Прави искане за спиране на изпълнителното производство до приключване на производството по настоящото дело.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК взискателят Министерство на правосъдието е подал писмено възражение против жалбата, с което я оспорил като неоснователна. Като неоснователно е оспорено и искането за спиране на изпълнението.

В своите мотиви по чл.436, ал.3 от ГПК ДСИ при СИС на Районен съд – Стара Загора изразява становище за неоснователност на жалбата.

Въззивният съд след като обсъди становищата на страните,

събраните по делото доказателства преценени в тяхната съвкупност и същевременно всяко поотделно, намери за установено следното:

Изп.д. № 685/2023 г. по описа на съдебно-изпълнителната служба /СИС/ при Районен съд – Стара Загора е образувано по молба на вискателя Министерство на правосъдието, към която са приложени изпълнителен лист от 20.06.2018 г., издаден по адм.д. № 193/2016 г. по описа на Административен съд — София град и изявление за прихващане от 01.11.2023 г., установяващи, че длъжникът М. Г. Х. има съдебно признато задължение към вискателя за сумата от 269,33 лв.

С молбата си вискателят е посочил като способ на принудително налагането на запор върху всички вземания /обезщетения, трудово възнаграждение, пенсия/, в. т.ч. върху паричните суми, постъпващи по личната партида на длъжника в затвора.

С разпореждане от 22.11.2023 г. държавният съдебен изпълнител /ДСИ/ от СИС при Районен съд – Стара Загора е наложил поисканият запор, като ведно с поканата за доброволно изпълнение до длъжника е изпратено запорно съобщение до администрацията на Затвора в гр.Б., където М. Г. Х. изтърпява понастоящем наказание „доживотен затвор без замяна“.

В съобщението е посочено, че се налага запор върху всички вземания /обезщетения, трудово възнаграждение, пенсия/, в. т.ч. върху паричните суми, постъпващи по личната партида на длъжника в затвора, като е посочено, че при запор върху трудово възнаграждение удръжките се правят ежемесечно при спазване правилата на чл.446 от ГПК, както и на останалите законови разпоредби, уреждащи несеквестрируемостта.

Поканата за доброволно изпълнение е получена от длъжника на 06.12.2023 г., а съобщението за наложения запор е получено от третото задължено лице на 07.12.2023 г.

Жалбата – предмет на разглеждане в настоящото производство, е подадена на 11.12.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е допустима, тъй като е подадена от процесуално легитимирано лице срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, в предвидения от закона срок за обжалване.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че Окръжен съд – Стара Загора не е местно компетентният съд, който следва да се произнесе по жалбата.

Съгласно чл.436, ал.1 от ГПК жалбата срещу действието на съдебния изпълнител се подава до окръжния съд по мястото на изпълнението.

В случая мястото на изпълнението, което се определя от избора на вискателя способ на принудително изпълнение, съвпада с мястото на извършване на самото действие на принудително изпълнение, е в съдебния район на Окръжен съд – Стара Загора, т.к. ДСИ от СИС при Районен съд –

Стара Загора е образувал изпълнителното дело и с изпращането на поканата за доброволно изпълнение е наложил заповед за вземания на длъжника от трето лице.

Разгледана по същество съдът намира жалбата за неоснователна поради следните съображения:

Режимът на несеквестрируемостта на доходите на лишените от свобода се регламентира в специалния Закон за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ и правилника за неговото прилагане – ППЗИНЗС.

Съгласно чл.77 от ЗИНЗС по време на изтърпяване на наказанието си лишените от свобода имат право на подходяща работа, а съгласно чл.86, ал.1 т.3 от ЗИНЗС лишените от свобода имат право на парични суми за задоволяване на лични нужди.

По силата на чл.197, ал.2 от ЗИНЗС тези правила се прилагат и за изтърпяващите наказания „доживотен затвор“ и „доживотен затвор без замяна“.

Чл. 78, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС предвижда за всяка работа извън доброволния неплатен труд и дежурствата по поддържане на реда и хигиената лишените от свобода да получават определена част, но не по-малко от 30 на сто от възнаграждението за изработеното. Частта от възнаграждението за получаване се определя със заповед на министъра на правосъдието.

Разпоредбата на чл.56 от ППЗИНЗС предвижда, че частта от полагащото се на лишените от свобода възнаграждение за положен труд, която остава, след като се направят съответните удръжки и се заделят полагащите се суми за задоволяване на лични нужди, се внася на личен влог в посочена от тях банка, която има клон по местонахождението на затвора, или с тяхно писмено съгласие и за тяхна сметка се изпраща на близките им или на друго упълномощено от лишения от свобода лице. За съхраняваните в касата на затвора суми за задоволяване на личните нужди на лишените от свобода се води специална отчетност.

Съгласно чл.78, ал.3 от ЗИНЗС на лишените от свобода могат да се правят удръжки съгласно действащите закони, но не повече от две трети от полагащото им се възнаграждение. Това ограничение не се отнася за удръжките по задължение за издръжка.

Чл.57, ал.1 от ППЗИНЗС предвижда, че удръжките по член 78, ал.3 ЗИНЗС се изчисляват по реда на чл.446 от Гражданско-процесуалния кодекс върху цялото възнаграждение за положения труд, но не могат да надвишават 2/3 от онази негова част, която съгласно заповедта по чл. 78, ал. 2 ЗИНЗС се полага на лишения от свобода, след като от нея се приспадат данъците.

Анализът на цитираната нормативна уредба обуславя изводите, че докато едно лице изтърпява наказание „лишаване от свобода“, респ. „доживотен затвор“ или „доживотен затвор без замяна“, то може да разполага с парични средства, които се внасят в посочена от него банка, която има клон по местонахождението на затвора или се съхраняват в касата на затвора.

В касата на затвора следва да се съхраняват единствено предназначенията за задоволяване на личните нужди на лишения от свобода парични суми, а останалите суми, извън служещите за задоволяване на личните нужди, следва да се съхраняват в съответната банкова сметка в посочената от лишения от свобода банка, която има клон по местонахождението на затвора.

Съхраняваните в касата на затвора суми за задоволяване на личните нужди на лишените от свобода, без значение какъв е източникът на техния произход /трудово възнаграждение, пенсия, дарение и т.н./ по своето естество да задоволяват екзистенциалните нужди на лишените от свобода представляват несеквестируемо имущество, срещу което не може да се насочва принудително изпълнение.

Специален режим на несеквестируемост е уреден по отношение на трудовото възнаграждение, получавано от лишените от свобода за извършваната от тях платена работа.

Лишените от свобода имат право да полагат труд срещу заплащане.

От полученото трудово възнаграждение на лишеният от свобода се изплаща част, която се определя със заповед на министъра на правосъдието, но не по-малка от 30 % от възнаграждението за извършената работа.

Тази част включва в себе си сумата за задоволяване на лични нужди и горницата, която следва да се внесе в банковата сметка на лишения от свобода след заделяне на сумата за лични нужди и направата на съответните удържки.

По задължения за издръжка цялата полагаща се на лишения от свобода част от възнаграждението за труд е секвестируемо.

За други задължения секвестрируемата част от възнаграждението е до размера на $\frac{2}{3}$ от полагащата му се част, след приспадане на дължимите данъци, като за всеки конкретен случай подлежащата на удържане сума се определя съобразно правилата на чл.446 от ГПК.

Предвид максималния размер на секвестируемата част от полагащата се на лишения от свобода част от възнаграждението за положената от него работа, следва че $\frac{1}{3}$ част от него следва да бъде заделена за сума, за задоволяване на лични нужди.

По откритата на лишения от свобода банкова сметка в посочената от него банка, която има клон по местонахождението на затвора, могат да постъпват както секвестируемата част от възнаграждението за труд или остатъка от нея след заделяне на сумата за лични нужди и направата на съответните удържки, така и парични суми от различни източници.

Наличните по банковата сметка на лишения от свобода средства на основание чл.78, ал.3 изр.1-во от ЗИНЗС са секвестируеми.

Евентуална несеквестируемост на внесени в банковата сметка на лишения от свобода сума може да произтече единствено от разпоредбите на специалния закон, уреждащ правото му на съответното парично притезание.

В настоящият казус по делото няма данни принудителното изпълнение по делото да е насочено към несеквестируемо имущество на М. Г. Х. –

сумите, предназначени за задоволяване на личните му нужди, съхранявани в касата на затвора или несеквестрируемата част от полагащата му се част от възнаграждението му за извършена работа.

Самото налагане на заповор върху всички вземания /обезщетения, трудово възнаграждение, пенсия/, в т.ч. върху паричните суми, постъпващи по личната партида на длъжника в затвора не засяга непременно несеквестрируемо имущество, т.к. както вече бе посочено по-горе в мотивите тези вземания не са абсолютно несеквестрируеми.

Законът не борави с терминът „лична партида“ на лишеният от свобода, поради което съдът не може да прецени дали наложеният заповор върху паричните суми, постъпващи по личната партида на длъжника в затвора засяга несеквестрируемо имущество на жалбоподателя Х..

В жалбата липсват каквито и да е било твърдения след налагането на заповора затворническата администрация да е направила удържки от полагащите му се суми за задоволяване на лични нужди, или че е направена удържка от несеквестрируемата част от получено от него възнаграждение за труд, а в кориците на изпълнителното дело липсват доказателства за направени каквито и да е било удържки от парични средства, които му принадлежат.

Поради това не е налице насочване на принудителното изпълнение към несеквестрируемо имущество на длъжника, което да обуславя незаконосъобразността на наложеният от държавния съдебен изпълнител заповор.

Такава незаконосъобразност може да произтече в един последващ момент, ако в изпълнение на заповорното съобщение затворническата администрация направи удържки от несеквестрируемо имущество на М. Х., конкретизирано по-горе в мотивите на настоящия съдебен акт, и преведе удържаните суми на държавния съдебен изпълнител, който от своя страна ги използва за удовлетворяване на притезанието на вискателя.

По изложените съображения съдът намира разглежданата в настоящото производство жалба за неоснователна и като такава тя следва да бъде оставена без уважение.

Относно разноските:

Разноски не се присъждат на ответника по жалбата – Министерство на правосъдието, т.к. разходи във връзка с воденето на делото не са сторени, а присъждането на юрисконсултско възнаграждение не е поискано.

Водим от изложените мотиви чл. 437, ал.4 от ГПК Окръжен съд – Стара Загора

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на М. Г. Х., действащ чрез адв. С. С., срещу действието на държавен съдебен изпълнител при съдебно-

изпълнителната служба на Районен съд – Стара Загора по насочване на принудителното изпълнение срещу имущество, което длъжникът счита за несеквестируемо, чрез налагането на запор върху всички вземания /обезщетения, трудово възнаграждение, пенсия/, в т.ч. върху паричните суми, постъпващи по личната партида на длъжника в затвора.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на държавен съдебен изпълнител при съдебно-изпълнителната служба на Районен съд – Стара Загора и на страните за сведение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____